Τὸ φύλλον λεπτὰ 20 καὶ στὸ Ἐξωτερικὸ 25. — (Ἔκδοσις : «Μὴ-μ-λησμόνει»)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	δρ. 10.—	Ἐτησία . .	φρ. χρ. 12.50
Ἑξάμηνος . . .	» 5,50	Ἑξάμηνος . »	» 6,50
Τρίμηνος . . .	» 3,—	Τρίμηνος . »	» 3,50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐφεσίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ον | *Ἐν Ἀθήναις, 16 Ἰουνίου 1918* | *Ἔτος 40ὸν. — Ἀριθ. 29*

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια).

Καὶ τὰ *σύρρα* τὸν ἀντηχοῦσαν δυνατά, κάθε φορὰ ποῦ ἄνοιγαν ἕνα κιβώτιο κι' ἔβλεπαν μέσα, ἐδῶ *καπνό*, ἐκεῖ πυροβόλα ὅπλα, στὸ ἄλλο μαχαίρια καὶ σπαθιά, ἢ μπαμπάκι, ἢ ἐργαλεῖα γεωργικά, ξυλουργικά, σιδηρουργικὰ κτλ, ἢ λογῆς-λογῆς σπόρους, ποῦ ἡ ὀλιγόχρονη διαμονή τους στὸ νερὸ δὲν τὰ εἶχε πειράξει καθόλου.

Ὑπῆρχαν ἀκόμη καὶ βαρέλια μὲ ρακή, μὲ μπύρα, μὲ οὔισκυ.

Ἐννοεῖται, ὅτι πρὸ δύο ἐτῶν, αὐτὰ τὰ χρήσιμα πράγματα θὰ ἦταν ἀκόμη πιὸ εὐπρόσδεκτα. Γιατὶ τότε οἱ ἄποικοι δὲν εἶχαν σχεδὸν τίποτα. Ἀλλὰ καὶ τώρα, μολονότι εἶχαν κατασκευάσει μονάχοι τους τἀπολύτως ἀναγκαῖα, πάλι θὰ χρησιμοποιοῦσαν κι' αὐτά. Τόπος δὲν ἔλειπε στὶς ἀποθῆκες τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ. Μόνο ποῦ δὲν ἐπρόφθαναν, τὴν ἡμέρα ἐκείνη, νὰ τἀποθηκεύσουν ὅλα.

Ὡς τόσο, δὲν ἔπρεπε νὰ λησμονοῦν, ὅτι οἱ ἕξη ἄνδρες ποῦ ζοῦσαν ἀκόμη ἀπὸ τὸ πλήρωμα τοῦ «Γοργοῦ», εἶχαν ἀποβιβασθῆ στὸ νησί, ὅτι πιθανώτατα θὰ ἦταν ἄνθρωποι τοῦ σχοινιοῦ καὶ τοῦ παλουκιοῦ, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ φυλάγωνται ἀπ' αὐτούς. Μολονότι τὸ γεφύρι τῆς Εὐχαριστίας καὶ τἄλλα γεφυράκια ἦταν σηκωμένα, οἱ κατάδικοι ἐκεῖνοι δὲν θὰ δυσκολεύουνταν βέβαια νὰ περάσουν ἕνα ποτάμι ἢ ποταμάκι καὶ τότε ἡ θέσις τῶν ἀποίκων θᾶταν ἄσχημη, γιατὶ στὴν ἀπελπισία τους, οἱ κακοῦργοι θὰ γίνουντὰν φοβεροί.

Θἄβλεπαν ἀργότερα τί μέτρα θἄπαιρναν γι' αὐτούς.. Πρὸς τὸ παρόν, ἔπρεπε νὰ προσέχουν τὰ κιβώτια, τὰ δέματα καὶ τὰ βαρέλια, ποῦ ἦταν σωρευμένα στὰ Καμίνια. Κι' ὅλη τὴ νύκτα οἱ ἄποικοι τὰ ἐφρούρησαν, καθένας μὲ τὴ σειρά του.

Οἱ κατάδικοι δὲν ξεμύτισαν καθόλου. Διαφορετικά, δὲν θὰ κοιμοῦνταν τόσο ἥσυχα, οὔτε ὁ Ζούπ. οὔτε ὁ Τόπ.

Ἡ τρεῖς ἀκόλουθες ἡμέρες, 19, 20 καὶ 21 Ὀκτωβρίου, ἀφιερώθηκαν στὴ διάσωσι ὅλων ἐκείνων τῶν πραγμάτων ποῦ μποροῦσαν νἄχουν κἄποια χρησιμότητα, εἴτε ἀπὸ τὸ φορτίο, εἴτε ἀπὸ τὴν ἁρματωσιὰ τοῦ βρικιοῦ. Μὲ τὴν ἀμπώτιδα, ἐρευνοῦσαν τὸ σκάφος. Μὲ τὴν παλίρροια, κουβαλοῦσαν τὰ πράγματα καὶ τὰ φύλαγαν. Ξεκόλλησαν κ' ἕνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὸ χάλκινο ντύμα τοῦ σκάφους, ποῦ ὁλόενα χώνουνταν στὴν ἄμμο βαθύτερα. Πολλὲς φορὲς ὁ Ἄϋρτων κι' ὁ Πέγκροφ ἐβούτηξαν ὡς τὰν πάτο τοῦ καναλιοῦ, καὶ βρῆκαν τῆς ἀλυσίδες, τῆς ἄγκυρες καὶ τὰ κανόνια ἀκόμα τοῦ βρικιοῦ, ποῦ τἀλάφρωσαν μὲ ἄδεια βαρέλια καὶ μπόρεσαν νὰ τὰ βγάλουν ἔξω.

Ἔτσι κι' ἡ ὁπλοθήκη τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ πλουτισθῆκε ὅσο κι' ἡ ἄλλες του ἀποθῆκες. Ὁ Πέγκροφ, μεγαλεπίβουλος πάντα στὰ σχέδια του, ἔλεγε τώρα νὰ στήσουν μιὰ *μπατταρία*, γιὰ νὰ προστατεύῃ τὸ καγάλι καὶ τὸ στόμιο τοῦ ποταμοῦ. Μὲ τέσσαρα κανόνια, θὰ μποροῦσαν νὰ ἐμποδίσουν καὶ τὸν «ἰσχυρότερο στόλο»

«Ὁ Ἄϋρτων ἐγκώρισε τὸ πτῶμα τοῦ Χάρβεϋ...»
(Σελ. 178, στ. α').

νὰ πλησιάσῃ τὴ νῆσο Λίγκολν!

Σ' αὐτὸ τὸ ἀναμεταξύ, ὅταν ἀπ' ὅλα τὸ βρίκι δὲν ἔμεναν πιὰ παρὰ μερικὰ ἄχρηστα ξύλα, ἦλθε ἡ κακοκαιρία ποῦ τὸ ἀποτελείωσε. Ὁ Κύρος Σμίθ εἶχε σκοπὸ νὰ τὸ ἀνατινάξῃ· ἀλλὰ μιὰ μεγάλη τρικυμία τοῦ ἐπέτρεψε νὰ οἰκονομήσῃ τὰ μπαρούτια του. Πραγματικῶς, τὴν νύκτα τῆς 23 πρὸς τὴν 24 Ὀκτωβρίου, τὸ σκάφος τοῦ βρικιοῦ διαλύθηκε ὁλοσδιόλου καὶ τὰ τελευταῖά του λείψανα ξεβράσθηκαν στὴν ἄμμουδιά.

Ὅσο γιὰ τὰ ναυτιλιακά του ἔγγραφα, εἶνε περιττὸ νὰ ποῦμε, ὅτι ὅσο κι' ἂν ἔψαξαν στὰ ἐρμάρια, δὲν βρῆκαν οὔτε ἴχνος. Οἱ πειραταὶ εἶχαν βέβαια καταστρέψῃ κάθε χαρτὶ ποῦ ἀνέφερε, εἴτε τὸν πλοίαρχο, εἴτε τὸν ἰδιοκτήτη τοῦ «Γοργοῦ» κι' ἐπειδὴ εἶχε σβυσθῆ ἀπὸ τὴν πρῷρα καὶ τὄνομα τοῦ λιμένος του, τίποτα δὲν μαρτυροῦσε πιὰ τὴν ἐθνικότητά του. Μόνον ἀπὸ τὸ σχῆμά του, ὁ Πέγκροφ κι' ὁ Ἄϋρτων ἐσυμπέραναν ὅτι, θὰ ἦταν ἀγγλικῆς κατασκευῆς.

Ὀκτὼ μέρες μετὰ τὴν καταστροφή, ἢ μᾶλλον τὴν εὐτυχῆ κι' ἀνεξήγητη λύσι ποῦ ἔσωσε τὴν ἀποικία, τίποτα δὲν ἔβλεπες πιὰ ἀπὸ τὸ πλοῖο, οὔτε ὅταν τραβιοῦνταν τὰ νερὰ τοῦ καναλιοῦ. Τὰ συντρίμμια του ἦταν σκορπισμένα ἐδῶ κι' ἐκεῖ καὶ τὸ Γρανίτινο Παλάτι εἶχε πλουτισθῆ ἀπ' ὅ,τι περιεῖχε.

Ὡς τόσο, τὸ μυστήριο τῆς καταστροφῆς του δὲν θὰ διαφωτίζουνταν ἴσως ποτέ, ἂν τὴν 30 Νοεμβρίου, ὁ Νάβ. τριγυρίζων στ' ἀκρογιάλι, δὲν εὕρισκε ἕνα κομμάτι χοντροῦ σιδερένιου κυλίνδρου, ποῦ ἔφερε ἴχνη ἐκρήξεως. Ὁ κύλινδρος αὐτὸς ἦταν στριμμένος καὶ σχισμένος, σὰ νὰ εἶχε ὑποστῆ τὴν ἐνέργεια κάποιας οὐσίας ἐκρηκτικῆς.

Ὁ Νὰβ ἔφερε τὸ συντρίμμι αὐτὸ 'στὸν κύριό του, ποῦ ἐργάζετο τὴ στιγμὴ ἐκείνη μὲ τοὺς συντρόφους του στὰ Καμίνια,

Ὁ Κύρος Σμίθ τὸ κύτταξε καλὰ κι' ἔπειτα, *στρεφόμενος πρὸς τὸν Πέγκροφ*, τὸν ρώτησε:

— Λοιπόν, φίλε μου, ἐπιμένεις, ὅτι ὁ «Γοργὸς» δὲν ἔσπασε ἀπάνω σὲ ξέρα;

— *Μάλιστα, κύριε Σμίθ, ἐπιμένω.*

— Καλά. Ἂν σκόνταψε ὅμως 'ς αὐτὸ τὸ σίδερο;

— Τί; 'ς αὐτὸν τὸ σπασμένο σωλῆνα;

— Ναί.., Γιὰ θυμηθῆτε, *φίλοι μου*, πῶς, πρὶν βουλιάξῃ, τὸ βρίκι σηκώθηκε στὴν κορυφὴ μιᾶς τρόμπας ἀπὸ νερό!

— Μάλιστα, ἀποκρίθηκε ὁ Χάρμπερτ.

— Λοιπόν, ξέρετε τί ἐπροκάλεσε ἐκείνη τὴν τρόμπα; Αὐτό! εἶπε ὁ μηχανικός, δείχνων τὸν σπασμένο σωλῆνα.

— Αὐτό; ἔκαμε μὲ ἀπορία ὁ Πέγκροφ.

— Ναί! ὁ κύλινδρος ποῦ βλέπετε, εἶνε τὸ λείψανο μιᾶς τορπίλλης!

— Τορπίλλης;! ἐφώναξαν οἱ σύντροφοι τοῦ μηχανικοῦ.

— Καὶ ποιὸς ἔβαλε 'κεῖ αὐτὴ τὴν τορπίλλη; ρώτησε ὁ Πέγκροφ κατάπληκτος.

— Ὄχι βέβαια ἐγώ! ἀποκρίθηκε ὁ μηχανικός· εἶνε τὸ μόνο πρᾶγμα ποῦ μπορῶ νὰ βεβαιώσω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἐξηγήσεις τοῦ μηχανικοῦ. — Ἐξωφρενικὲς ὑποθέσεις τοῦ Πέγκροφ. — Οἱ ἐπιζῶντες κατάδικοι. — Δισταγμοὶ τοῦ Ἄϋρτων. — Μεγαλοψυχία τοῦ Κύρου Σμίθ. — Ὁ Πέγκροφ κάμνει μιὰ πρότασι καὶ τὴν ἀποσύρει.

Ἔτσι λοιπόν, μὲ τὴν ἔκρηξι μιᾶς τορ-

πίλλης, ἐξηγοῦντο ὅλα. Ὁ Κύρος Σμίθ, ποὺ ἔλαβε ἀφορμὴ νὰ σπουδάσῃ τὰ κατοπτρικὰ αὐτὰ μηχανήματα κατὰ τὸν ἐμφύλιο πόλεμο τῆς Ἀμερικῆς, δὲν μπορεῦσε νὰ κάνῃ λάθος.

(Ἕπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

[ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Ο 'ΝΕΥΕΣ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

— Ἡ χιονοθύελλα βέβαια μᾶς ἐστέρησε τὴν εὐχαρίστησι τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἀξιοτίμου κυρίου Ρουθ, εἶπε ὁ Δόναλδ γελῶν· δὲν θἄταν ὅμως καὶ τόσο πολὺ εὐχάριστη, γιὰ νὰ κενθήσωμε τὴ στέρησί της.

Βλέπων ὁ λόρδος Ράμπληδών, ὅτι τὰ παιδιὰ συνῆλθαν στὴν ἐντέλεια κ' ἦταν σὲ θέσι νὰ περιμένουν τὴν ἀφιξι τῶν ἀνθρώπων ποὺ θὰ τὸ ἔπαιρναν, τἄφισε στὸν Πύργο κ' ἔτρεξε νὰ καθησυχάσῃ τὸν θεῖο τους, ποὺ καθένας φαντάζεται τὴν ἀγωνία του.

Τὸ τέλος τοῦ Ρουθ Βλάσκου.

Ἡ ἐργασία τοῦ σωστικοῦ «ἀγήματος», ποὺ εἶχε σχηματίσει ὁ λόρδος Ράμπληδών, ἐχρειάσθηκε καιρὸ καὶ κόπο. Ἐπλησίαζε νὰ νυκτώσῃ, ὅταν ἕνα «ἔξι» μακρυνὸ ἀκόμη ἀλλ' ἀρκετὰ ἠχηρό, ὥστε νὰ μποροῦσουν νὰ γνωρίσουν 'ς αὐτὸ τὴ φωνὴ τοῦ στρατηγοῦ Μπόλδ, ἐπληροφόρησε τοὺς φυλακισμένους ὅτι κ' ἡ γέα βοήθεια ἐπλησίαζε.

Τὰ παιδιὰ ἀποκρίθηκαν δυνατὰ στὴν κραυγὴ ἐκείνη κι' αὐτὴ τὴ φορὰ ἀνταποκρίθηκε ἡ στεντορία φωνὴ τοῦ Πιέρρου Λεμπόν:

— Γειά σας, παιδιά! Κουράγιο κι' ἐρθάσαμε!

Ἔπειτα ὁ κυνηγὸς ἄρχισε νὰ τραγουδῇ ἓν ἀπὸ τἀγαπημένα του στρατιωτικὰ τραγούδια.

Ὁ λόρδος Ράμπληδων ὁδηγοῦσε τοὺς ἐργάτας. Τοὺς συμβούλευσε νὰ μὴν ἐπιχειρήσουν νὰ σκάψουν πέρασμα στὸ βαθὺ χαντάκι ποὺ τριγύριζε τὸν Πύργο· ἀλλὰ νὰ κάμουν ἕνα πρόχειρο γεφύρι ἀπὸ ξύλα καὶ σανίδια.

Τὴν ξυλεία αὐτὴ τοὺς τὴν ἐπρομήθευσε μιὰ παράγκα χαλασμένη, ποὺ βρίσκουνταν κάπου ἐκεῖ. Καὶ τὸ γεφύρι κατασκευάσθηκε, χονδροειδὲς βέβαια, ἀλλ' ἀρκετὸ νὰ κάνῃ τὴ δουλειά του.

Μπορεῖτε τώρα νὰ φανταισθῆτε μὲ τί χαρά, μὲ τί διάχυσι ἀγκάλιασε ὁ στρατηγὸς τοὺς ἀνεψιούς του. Ὁ καλὸς θεῖος ἔγυρισε τὸ πρόσωπό του ἀπὸ τἄλλο μέρος, γιὰ νὰ μὴν ἰδοῦν ἐκεῖνοι τὰ δάκρυα, ποὺ ἔτρεχαν ὡς τὰ μουστάκια του. Γιατί ἤθελε πάντα νὰ δίνῃ στὰ παιδιὰ τὸ παράδειγμα τῆς ψυχραιμίας καὶ τοῦ δυνατοῦ χαρακτῆρα.

Τὸν Δάγκλας, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ περπατήσῃ, (*) τὸν κουβάλησαν πρῶτο. Ἔπειτα τὸν ἀδελφό του καὶ τέλος τὸν Παῦλο, πολὺ εὐχαριστημένο ποὺ ἔβγαινε πάλι ἔξω τανάγκες ἀπὸ τὸν Στοιχειωμένο Πύργο, ὅπου λίγο ἔλειψε, σὲ καθεμιὰ ἀπὸ τὶς τρεῖς του ἐπισκέψεις, νὰ βρῇ τὸν θάνατο.

Ἡ συνοδεία εἶχε περάσῃ τὸ δάσος τῶν δρυῶν καὶ τώρα κατέβαινε τὸ βουνό, ἀπὸ τὰ μονοπάτια ποὺ εἶχαν ἀνοίξῃ στὶς χιονοσκέπαστες πλαγιὲς οἱ ἐργάτες τοῦ κ. Μπράττων, ὅταν ἄξαφνα ὁ σκύλος τοῦ Πιέρρου Λεμπὸν ὥρμησεν ἔξω ἀπὸ τὸ μονοπάτι, ποὺ ἀκολουθοῦσαν τὴ στιγμὴ ἐκείνη καὶ μὲ μανιώδη γαυγίσματα, ἄρχισε νὰ ξύνῃ, ἐκεῖ-κάπου, τὸ χιόνι.

Ἔξυνε καὶ δὲν ἔπαυε νὰ γαυγίζῃ.

— Νὰ μὴ μὲ λένε Λεμπόν, εἶπε τότε ὁ κύριός του, ἂν δὲν εἶνε ἄνθρωπος θαμμένος ἐκεῖ ἀπὸ κάτω! Ὁ σκύλος μου δὲν γελιέται ποτέ. Ἐλᾶτε, παιδιά, νὰ σώσουμε κι' αὐτὸν τὸ δυστυχισμένο!

(Ἕπεται τὸ τέλος)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

(*) Ἴδε εἰκόνα, σελ. 185.

ΑΘΗΝΑ Ἰ. ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΟΠΕΡΕΤΤΕΣ

Ἀγαπητοί μου,

Ἡ ΟΠΕΡΕΤΤΑ εἶνε τὸ ἐλαφρότερο μουσικοθεατρικὸ εἶδος. Ὁ συνθέτης παίρνει συνήθως μιὰ φάρσα, τὴ διασκευάζει λιγάκι, συντομεύει τοὺς διαλόγους της — τὴ λεγομένη *πρόζα*,—προσθέτει ὅσα τραγούδια θέλει, τὴν κάνει ἔτσι *λιμπρέτο*—ἔτσι λέγεται τὸ κείμενο ἑνὸς μουσικοθεατρικοῦ ἔργου, —καὶ τοῦ *λιμπρέτου* αὐτοῦ μελοποιεῖ τὰ κυριώτερα μέρη. Ὥστε ἡ ὀπερέττα εἶνε μισὴ ὄπερα (μελόδραμα, καὶ κωμικὸ μάλιστα μελόδραμα, *ὀπερὰ-κομίκ*,) καὶ μισὴ κωμῳδία. Πότε παίζεται ἁπλῆ καὶ πότε τραγουδιέται. Κάτι τι σὰν «κωμῳδία μὲ ᾄσματα», μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι ἔχει καὶ μιὰ *εἰσαγωγὴ* (μουσικὴ ἐννοῶ), μερικὰ *κόρα* (χορῳδίες) καὶ κάποτε κανένα *κοντσερτάτο*.

Τὸ ἐλαφρὸ αὐτὸ εἶδος, στὸ καθαυτό θέατρο, ἔχει καταντήσῃ ἀπρόσιτο γιὰ τὴ μεγάλη του ἐετσιποσιά. Μόνο κάτι παληὲς ὀπερέττες, γραμμένες 'ς ἐποχὴ ποὺ ὁ κόσμος ἦταν σεμνότερος,—ὅπως π. χ. τὴ «Μαμζὲλ-Νιτοὺς»—μπορεῖ ἀκόμη νὰ βλέπῃ ἡ νεολαία. Ἡ νεώτερες, ἡ σημερινές, εἶνε θέματα γι' ἀνθρώπους διεφθαρμένους. Κ' εἶνε, μὰ τὴν ἀλήθεια, κῶτμα, γιατί μερικές, ὅπως ἡ «Εὔα», ἔχουν πολὺ-πολὺ ὄμορφη μουσική, ποὺ μὲ μεγάλη ἀπόλαυσι θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ τὴν ἀκούσῃ...

Ὑπάρχουν τώρα καὶ ὀπερέττες σχολικές. Γίνονται ἐπίτηδες, γιὰ νὰ δίνουν μ' αὐτὲς ἐξετάσεις στὴν ἠθοποιία, στὸ τραγούδι ἢ καὶ στὴν ὀργανικὴ μουσικὴ (μὲ τὴν ὀρχήστρα,) μαθητὲς καὶ μαθήτριες Σχολείων. Ἐννοεῖται, ὅτι μιὰς σχολικῆς ὀπερέττας μόνο ἡ μουσικὴ εἶνε ἐλαφρὴ κι' εὔκολη, καὶ μόνο τὰ «πετυχτά» τῆς τραγούδια θυμίζουν τῆς ὀπερέττες τοῦ θεάτρου. Κατὰ τἄλλα, ἡ σχολικὴ ὀπερέττα διαφέρει πολύ. Καὶ πρῶτα-πρῶτα εἶνε μιὰ κωμῳδία ἢ φάρσα,—μονόπρακτη συνήθως,—ἀπολύτως σεμνή, λευκή. Αὐτὸ βέβαια δὲν ἐμποδίζει, ὅταν γράφεται ἀπὸ καλὸ συγγραφέα, νὰ εἶνε τεχνική, ἐξυπνη, φαιδρή, χαριτωμένη. Ἀλλὰ μέσα 'ς ὅλ' αὐτὰ τὰ προτερήματα, τὸ κυριώτερο ἴσως ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ, εἶνε ἕνα ἠθικὸ συμπέρασμα: Πρέπει νὰ εἶνε *διδακτική*.

Στὴν Εὐρώπη, τέτοιες σχολικὲς ὀπερέττες ἔχουν γίνῃ πλῆθος. Κάθε Λύκειο, κάθε Παρθεναγωγεῖο, ἔχει ἐκεῖ καὶ τῆς δικές του. Ἐδῶ, 'ς ἐμᾶς, τὸ εἶδος αὐτὸ εἶνε σπάνιο, γιατὶ δὲν εἶνε τόσο εὔκολο νὰ γίνεται σὲ τόπο, ὅπου σπανίζουν καὶ συγγραφεῖς καὶ μουσικοί. Μόνο τὰ τελευταῖα χρόνια ἄρχισε νὰ *εἰσάγεται*. Στὸ Ἀρσάκειο ἐξαφνὰ παίζουν μικρὲς ὀπερέττες, μὲ πρωτότυπο ἢ μεταφρασμένο λιμπρέττο, καὶ μὲ μουσικὴ γαλλικὴ ἢ ἰταλική. Καὶ στὰ ξένα Σχολεῖα ἐπίσης, ποὺ φέρουν ὀπερέττες «ἑτοιμες» ἀπέξω. Ἀλλὰ τὸ Παρθεναγωγεῖο Κωνσταντινίδη, ἀπὸ πέρσυν ἔκαμε μιὰ μεγάλη καινοτομία. Στὶς ἐξετάσεις του, παίζει μικρές, κοντσερτίστικες ὀπερέττες μὲ λιμπρέττο πρωτότυπο καὶ μὲ πρωτότυπη μουσική. Φέτος παραδείγματος χάρι, ἔπαιξε δυό. Τὴν πρώτη «Κυρία Καμαριέρα»,—διασκευὴ μιᾶς δικῆς μου διασκευῆς ἀπὸ τὸ γαλλικό, μὲ μουσικὴ τοῦ κ. Θ. Σακελλαρίδη· καὶ τὴ «Μάθημα Γαλλικῆς», λιμπρέττο καὶ μουσικὴ τοῦ ἴδιου Ἀθηναίου συνθέτη, ποὺ αὐτὴ τὴ φορὰ παρουσιάσθηκε κι' ὡς συγγραφεύς. Κ' οἱ δυὸ αὐτὲς πρωτότυπες σχολικὲς ὀπερέττες εἶνε χαριτωμένες. Κ' ἡ μαθήτριες τοῦ κ. Σακελλαρίδη, στὸ Παρθεναγωγεῖο τοῦ κ. Κωνσταντινίδη, τὶς ἔπαιξαν ἀμίμητα. Ἐννοεῖται, ὅτι καὶ τὴν ἠθοποιία καὶ τὸ τραγούδι τους τὰ ἐδίδαξε ὁ ἴδιος ὁ συνθέτης, ποὺ διεύθυνε καὶ τὴ μικρὴ ὀρχήστρα. Μιὰ μικρούλα, ἀλλὰ κομψότατη σκηνὴ εἶχε σταθῆ στὸ εὐρύχωρο Γυμναστήριο τοῦ Σχολείου καὶ ἄπειρος κόσμος, τὸ ἀπόγευμα τοῦ περασμένου Σαββάτου, ἐπέρασε 'κεῖ δυὸ ὧρες τερπνότατες.

Τὴν ὑπόθεσι τῆς «Κυρίας Καμαριέρας» τὴν ξέρετε: εἶνε τὸ «Φόρεμα τῆς Κυρίας». Μιὰ ὑπηρέτρια φορεῖ μιὰ στιγμὴ τὸ φόρεμα τῆς κυρίας της καὶ, ἐπειδὴ τὴν πρώτη στιγμή, κάτι ξένες ἐπισκέπτριες τὴν παίρνουν γιὰ τὴν κυρία, τῆς ἔρχεται ἡ ἰδέα νὰ κρατήσῃ τὸ ρόλο ὡς ποὺ νὰ φύγουν. Ἐννοεῖται, ὅτι τὰ κάνει θάλασσα, γιατὶ «οὔτε τὸ ράσο κάνει τὸν παπᾶ, οὔτε μόνο τὸ φόρεμα τὴν κυρία»... Ἄλλη παρεξήγησις στὸ «Μάθημα τῆς Γαλλικῆς»: Σ' ἕνα σπίτι ζητοῦν μαγείρισσα, ἀλλὰ περιμένουν συγχρόνως καὶ μιὰ δασκάλισσα τῆς Γαλλικῆς. Ἔρχεται πρώτη ἡ μαγείρισσα, ποὺ τὴν παίρνουν καὶ τὴν κρατοῦν γιὰ «Γαλλίδα». Καὶ φανταζεσθε πιὰ τί γίνεται, ὡς νὰ φανερωθῇ στὸ τέλος ἡ «ἀπάτη».

Ἡ μαθήτρια Καίτη Ροδίου ἔπαιξε καὶ στὶς δυὸ ὀπερέττες τὸν πρῶτο ρόλο: στὴ μιὰ ἦταν ἡ κυριαρέρα, ποὺ ἔκανε τὴν κυρία, καὶ στὴν ἄλλη ἡ μαγείρισσα ποὺ ἔκανε τὴν «Γαλλίδα». Ἔξοχη καὶ στὶς δυό. Ἀλλὰ κ' ἡ ἄλλες μαθήτριες ποὺ ἔλαβαν μέρος,—Ἄννα Φωτιάδου, Νίνα Δαμβέργη, Ἐλ. Βάλβη, Ἐλ. Σαμίου, Ζωὴ Πεσκινίδου, Εἴρηνη Τσοκᾶ, Μερόπη Δούρα,— ἔπαιξαν καὶ τραγούδησαν λαμπρά. Καὶ τὰ κόρα, ἀπὸ μαθήτριες, χαριτωμένα.

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΛΙΔΩΝ

ΠΛΕΙΑΔΕΣ

(Τὸ τρίτο μέρος)

V

Οἱ ἀπέραντοι ἴσκιοι ἀνέβαιναν
ἀπ' τὸ σπαρμένο χῶμα
κι' ἀρμένιζαν 'ς τὴν ἐρημιά...
καὶ 'στὴν ψυχή μου πιὸ γλυκὰ
τότε μίλοῦσε ἀκόμα
μιὰ κουρασμένη καλαμιά.

Φυσοῦσε ἡ ἀνάσα τῶν σταχυῶν
'ς τὸ ἐρημικὸ λιβάδι
μὲ τῶν πουλιῶν τοὺς στεναγμοὺς,
καὶ τὰ νερὰ ὀνειρεύουνταν,
νυμένα στὸ σκοτάδι,
κάτι σὰν φύλλα ἢ σὰν ἀτμοὺς...

Φεύγοντας κάτω, 'στὶς σκιές,
τοῦ θεῖου φωτὸς ἡ δύσι
ἔδειχνε δρόμο 'στὴ νυχειά,
καὶ, σὰν ἀνάμνησι γλυκειά,
ἐστὴ λόχμη εἶχε κοιμίσει
μιὰ πρώτη ἀγροικιὰ φωτιά.

ΤΕΛΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 164ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προταθέντος τὴν 1 Ἀπριλίου 1917 πρὸς εὕρεσιν τῶν Λύσεων τῶν εἰς τὰ φύλ. τῆς «Διαπλάσεως» Ἀπριλίου—Ἰουλίου 1917 δημοσιευθεισῶν 239 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε σ. 187.)

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (*Τὰ ἐπὶ τῶν κάτω.*)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἰδεοδῆς Ἑλλάς*, 227, 23, 9. — *Ἰσότιμοι: Μικρὸς Ἀχαιός*, 145, 15, 9. *Ὑάκινθος*, 121, 13, 8. *Γυθειωτάκι*, 209, 21, 9. *Ναυτάκι τοῦ Αἰγαίου*, 206, 21, 9. *Ζανέττα*. 214, 22, 9.)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Δάφνης Στέφανος*, 107, 11, 5.

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Πεύτων*, 81, 9, 4. *Χαμόγελο τῆς Νίκης*, 76, 8, 4.

ΕΠΑΙΝΟΙ: *Σταράτης ὁ Παραπονιάρης*, 68, 7, 3. *Ἄλεξ*, 39, 4, 4. *Μικρὰ Χιωτοπούλα*, 38, 4, 3.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Πλειάς*, 34, 4, 2. *Ἑλληνόπουλο*, 25, 3, 2.

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ ὀρθὰς λύσεις ἀναμίξ ἐκ τῶν τριῶν τάξεων καὶ οἱ ἑξῆς: *Ἑλληνοπαῖς Παρθένος*, 12, 2, 1. *Τρελλὴ Ναυτοπούλα*, 20, 2, 1. *Ἀστερος Κόρακας*, 31, 4, 2. *Εὐκλείδης*, 26, 3, 1. *Ἥρως τῆς Γραβιᾶς*, 26, 3, 2. *Ζανθὴ Περιγκηποπούλα*, 29, 3, 2. *Ἀπόγονος τοῦ Καίσαρος*, 24, 3, 2. *Ἑλληνικὸ Χῶμα*, 26, 3, 3. *Ἐφηβος Ἑρμῆς*, 16, 2, 4. *Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος*, 21, 3, 2. *Ἰνδὴ Περιγκήπισσα*, 4, 1, 1. Ἰωάν. Ζήσιμος, 3, 1, 1. Ἑλένη Ἠπίτη, 28, 3, 2. *Ἐθνικὴ Ἀναγέννησις*, 26, 3, 1. *Θρίαμβος τοῦ Δικαίου*, 11, 2, 1. Δημήτριος Νίδερ, 25, 3, 2. *Μαγευτικὴ Θέα*, 3, 1, 1. *Ἰούλιος Καίσαρ*, 15, 2, 1. *Ἐλληνοπούλα*, 11, 2, 1. *Διαβολάκι τῆς Λαμπρῆς*, 2, 1, 1.

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ

Θέμα: Τὰ φροῦτα!

Ἐπειρμένατε βέβαια καὶ κανένα Διαγωνισμόν, τώρα ποὺ μὲ τὰς διακοπάς, ἔχετε εὐκαιρίαν. Κι' ἔσιας ὄχι ἕνα, ἀλλὰ δύο, τρεῖς, πολλούς. Θὲ προσπαθήσω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, πάντοτε ἐνὸς τῶν ὁρίων...τοῦ τετρασελίδου καὶ ἴδοῦ, πρὸς τὸ παρόν, ἕνας Μικρὸς Διαγωνισμὸς Ποιήματος.

Ἐλπίζω νὰ σᾶς ἀρέσῃ τὸ θέμα του, καὶ ὡς ἐπίκαιρον, τῆς ἐποχῆς καὶ ὡς ὡραῖον. Τὰ φροῦτα, τὰ ὀπωρικά, οἱ γλυκεῖς καρποὶ τῆς γῆς! Ποῖος ποιητὴς δὲν ἐξύμνησε τὰ φρούτα; Ποῖος ζωγράφος δὲν τὰ ἐζωγράφησε; Ἀλλὰ καὶ ποῖος ἄνθρωπος δὲν αἰσθάνθη τὸν πόθον, τὴν ἀνάγκη, νὰ τὰ ἐξυμνήσῃ ἢ νὰ τὰ ζωγραφίσῃ,—καὶ νὰ τὰ φάγῃ ὁέ!—ἐκθαμβος πρὸ τῆς εὐμορφιᾶς, των, τῶν χρωμάτων, τῶν γραμμῶν, τοῦ μοσχοβολήματος, τῆς δροσιᾶς, τῆς γεύσας τους;...

Λοιπόν, ἕνα ποιηματαράκι διὰ τὰ φροῦτα. Εὐρὺ θέμα, ποὺ μπορεῖ καθένας νὰ τὸ κάρῃ ἀπ' ὅπου θέλει καὶ ὅπως τοῦ ἀρέσει. Τὸ ποιηματαράκι ὅμως δὲν πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ περισσοτέρους ἀπὸ εἴκοσι στίχους ἢ πέντε τετράστιχα. (Καὶ ὄχι δεκαπενταλλάβους, διότι ἡ στήλη μας δὲν τοὺς χωρεῖ παρὰ χωρισμένους εἰς δύο, καὶ τότε οἱ εἴκοσι στίχοι θὰ ἐγίνοντο σαράντα!)

Οἱ ἄλλοι ὅροι εἶνε οἱ ἑξῆς:

1.—Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν αὐτὸν εἰμποροῦν νὰ λάβουν μέρος ὁπωσδήποτε οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἐγκεκριμένον διὰ τὸ 1918, ἐπὶ πληρωμῇ 30 λεπτῶν οἱ λοιποὶ συνδρομηταὶ καὶ τἀδέλφια των, καὶ 50 λεπτῶν οἱ ἀγορασταί.

2.—Τὰ ποιήματα, γραμμένα εἰς χωριστὸν φύλλο χάρτου (ὄχι μαζὶ μὲ ἐπιστολὴν ἢ ἄλλο τι,) μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἀπάντησις εἰς τὸν Μ. Διαγωνισμὸν Ποιήματος», καὶ μὲ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ψευδώνυμον (ἂν ἔχῃ) τοῦ διαγωνιζομένου, εἶνε δεκτὰ *μέχρι τέλους Ἰουλίου ἐ. ἔ.*

3.—Βραβεῖα θἀπονεμηθοῦν τὰ ὁρισμένα διὰ τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμούς. (Ἴδε Ὁδηγοῦ Κερ. ΣΤ' § 3.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ὁ συνοδεύων τὴν λύσιν μὲ 10 λεπτά, θὰ λάβῃ ἀκλῶς μέρος εἰς τὴν Κλήρωσιν. Ἂν θέλῃ νὰ δημοσιευθῇ καὶ τὸ ὄνομά του εἰς τοὺς Λύτας, πρέπει νὰ ἐσωκλείσῃ λεπτὰ 25 εἰς γραμματόσημον.)

α'.) Παίγνιον

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Μικρὸ Ἀηδονάκι:

	ΑΦ	ΠΗ	ΤΟ	
ΧΙ	ΑΓΓ	Ε	ΔΙΑ	ΝΤ
	ΑΦ	ΝΕΥΣ	ΑΣ	

Τρεῖς βαθμοφόροι τοῦ στρατοῦ.

β'.) Αἴνιγμα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἰδέας

Νὶ καὶ Α ἑνώνω,
Πόλιν φανερώνω.

γ'.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Τραγοῦδι τῆς Λευτεριᾶς.

—doit—devant—porte.

Νὰ συμπληρωθῇ ἡ παροιμία μὲ τὰς τρεῖς λέξεις ποὺ λέγουν.

Λύσεις τοῦ 26ου φύλλου

α'.) Ὅποιος διάζεται, σκοπεύφει.—

β') L' habit ne fait pas le moine.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ *Ἀδραμυτινούλα* πρὸς μίαν αὐγοπάλιδα:

— Ἔχετε αὐγά... σαρακοστιανά;

(Ἐννοοῦσε ὄχι λαμπριάτικα!)

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Προσκοπάκι τοῦ Κύξεινου

***

Εἰς μικρὸν μου φίλον διηγήθηκα μίαν ἱστορίαν. Εἰς τὸ τέλος τὸν ἠρώτησα.

— Σοῦ ἄρεσε;

— Πολύ! μοῦ ἀπεκρίθη. Μά δὲν κατάλαβα τίποτα!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κόρης τῶν Φαιάκων

***

— Παιδί μου, πρόσεξε μὴν πέσῃς, καθὼς σκαρφαλώνεις, καὶ φρῦξε τὰ μοῦτρα σου!

Καὶ τὸ *Τραγοῦδι τῆς Λευτεριᾶς*:

— Μὰ τί, ἀνθρωποφάγος εἶμαι, μπαμπᾶ;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τρελλοαρσακειάδος

***

Ἕνας ψευδολόγος ἔλεγε:

— Ξέρω ἕναν ἄνθρωπο τόσο κοντό, ποὺ γιὰ νὰ κτενισθῇ, ἀνεβαίνει στὴν καρέκλα.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἐστεμένου Λόρδου.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ Συνδρομηταί, τῶν ὁποίων ἔληξεν ἤδη ἡ συνδρομή, νὰ σπεύσουν νὰ τὴν ἀνανεώσουν. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις καμμία καθυστέρησις δὲν ἐπιτρέπεται, διότι δυσχεραίνει τὸ ἔργον μας.

Οἱ ἐν *Αἰγύπτῳ* καὶ *Κύπρῳ* Συνδρομηταὶ εἰμποροῦν νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτιμον μέσον Τραπέζης Ἀθηνῶν ἢ Τραπέζης τῆς Ἀνατολῆς, διὰ διατακτικῆς τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων των. Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 12ην Ἰουνίου 1918

ΑΥΤΗΝ τὴν ἑβδομάδα μοῦ ἦλθαν αἱ πρῶται εἰδήσεις περὶ λαμπρῶν ἐξετάσεων καὶ προβιβασμῶν ἢ ἀποτύσεων φίλων μου μὲ ἄριστα. Συγχαίρω τοὺς πρώτους ἀριστεῖς, εὔχομαι δὲ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τὴν αὐτὴν εὐδοκίμησιν. Ἄλλως τε εἶνε βέβαιον: Φίλος ἢ φλη τῆς «Διαπλάσεως» ποτὲ δὲν πέφτει παρακάτω ἀπὸ τὰ *λίαν καλῶς*!

Ἀρχίζουν οἱ Διακοπαί. Νὰ τὰς περάσετε, παιδιά μου, μὲ ὑγείαν καὶ μὲ φρόνησιν. Μὴν παραμελῆτε ὁλωσδόλου καὶ τὰ βιβλία τοῦ Σχολείου. Καὶ ἀπὸ τἄλλα, τὰ τερπνά, ἠθικὰ καὶ διδακτικά, μὴ λησμονῆτε, ὅτι τὰ τερπνότερα, τὰ ἠθικώτερα καὶ διδακτικώτερα εἶνε τὰ «Διαπλασιακά». Δηλαδὴ Τόμοι Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης της.

Εἰς ἐπιστολὴν ποὺ «εἶχε παραπέσῃ» ἤδη προχθὲς μίαν ἀπάντησιν τοῦ *Πειραστηρίου* εἰς τὸν Διαγωνισμὸν Τυπογραφικῶν Ἀθῶν. Ἔχει εὕρῃ 230 περίπου Λάθη, ἑπομένως δικαιοῦται εἰς Α' Ἔπαινον, τὸν ὁποῖον τοῦ ἀπονέμω σήμερον μὲ [24 Ε].

Ὁ *Νῖκος Σκέντερης* μοῦ γράφει ἀπὸ τὸ Μέτωπο ἕνα συγκινητικὸ γράμμα, ἐκφράζων τὴ χαρά του γιὰ τὴν ἐγγραφή του καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τους τὰ παιδιὰ ποὺ προσέφεραν γι' αὐτόν. Μοῦ γράφει ἐπίσης καὶ γιὰ τὸ «εὐγενικὸ κορίτσι», τὴν *Τρεσσέγενη*, ποὺ τοῦ ἔστειλε ὁλόκληρο τόμο. Τώρα περνῷ πολὺ εὐχάριστα τὴς ὧρές του, κι' ὄχι μόνο αὐτός, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ συστρατιῶταί του, ποὺ τοὺς δίδει καὶ διαβάζουν «Διάπλασι».

Ἐγκάρδια συγχαρητήρια εἰς τὸν ἀγαπητόν μας *Βασίλειον τὸν Βουλγαροκτόνον*, ὁ ὁποῖος ἀνηγορεύθη Διδάκτωρ τοῦ Δικαίου μὲ λίαν καλῶς.

Ὡραίας Ἐπιστολαί μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Ψυχὴ τῆς Σαπφοῦς*, *Βαρωνίς*, *Διαβολάκι τῆς Γεττονειᾶς*, *Κυανόλευκο Λάβαρο*, *Τιμημένη Γαλανόλευκη*, *Στρατηλάτης τῶν Ἑλλήνων*, *Ἀναγέννησις τοῦ Ἑλληνισμοῦ* καὶ *Δαφνοστεφανωμένος Ἥρως*.—Ἐξετέλεσα τὰς παραγγελίας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ ὁλους γιὰ τὰ καλά των λόγια.

Εἰς τὸ ποίημα τοῦ Τρέλλου Ἄγρα, ποὺ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ἔμειναν δύο λάθη: μὲ γητέμανε ἀντὶ *μὲ ξανάνειωσαν*, καὶ βέλες ἀντὶ *βιόλες*.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος δρ. 2. Τὰ ἐγκριθέντα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμ-

βρίου 1918. "Οσα συνοδεύονται ἀπὸ Α' ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ. εἰς κορίτσια)

Νέα ψευδώνυμα: *Νικητὴς τῶν Πλαταιῶν*, ἀ. (ΜΣ). *Ροδοδάκτυλος Αὐγή*, κ. *Ἀκροποταμιά*, ἀ. *Καλότυχος*, ἀ. (ΚΓ). *Δημοκράτης* ἀ. (ΝΚ). *Προυδοκία τῶν Σκλάβων*, κ. *Ἀλύτρωτος*, ἀ. (ΜΙ).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Διὰ 1 ἕως 3 τὸ πολὺ προτάσεις λεπτὰ 50. Διὰ τὰς περισσοτέρας 10 λεπτὰ ἡ λέξις.]

Μ.Μ. ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταλλάξουν: —ὁ *Κεφαλληνιακὸς Ἀστὴρ* μὲ *Τραγ. τ. Δευτ.*, *Δικέφ.* *Ἀετ.*, *Νικ. τ. Αὐρ.*, *Ἀτρόμ.* *Ἑλληνίδα*, *Τιάρκον*, *Κῦμα τ. Λαυρ.*—τὸ *Προσκοπάκι τοῦ Εὐξείνου* μὲ *Γυθειωτάκι*, *Προσκοπ. τ. Καθηκ.*, *Σπ. τ. Διάκου*.—τὸ *Ἐθνικὸ Δάβαρο* μὲ *Σημ. τ.* *Ἀνεξαρ.*, *Ἐλπὶν τ. Εἰρ.*, *Δοξασμ. 21*, *Λάμπ.* *Ἀστέρα*, *Τσαχπίναν*, *Σκανδαλέραν*, *Ἄρην*, *Ζινέτταν*, *Τιάρκον*.—*Ὁ Διγενὴς Ἀκρίτας* μὲ *Κυανόλ. Λάβ.*, *Διαβολ. τ. Γειτ.*, *Ὀνειροπ. τ. Δόξης*.—ἡ *Ἀκροποταμιὰ* μὲ *Παν. Χλωμόν*, *Ἑλλ. Αἴγλην*, *Σημαιοφ.* *Ἕλληνα*, *Πειρακτήριον*, *Γκρατζιέλλαν*, *Μουρίζ*, *Ἰδιόκροπην*, *Τρισύγενην*, *Δυγερήν*, *Ἐσμεράλδαν*, *Στράβωνα*.— *Ὁ Νέστος* μὲ *Συρ. Αὔραν*, *Ἀλησμόν. Σῦρον*, *Δευτ. στοὺς Σκλάβ*—*ὁ Νικητὴς τῶν Πλαταιῶν* μὲ *Διγ.* *Ἀκρίταν*, *Κυανόλ. Λάβαρο*, *Πουπέ*.—*ὁ Χρυσοκάραβος* μὲ *Συρ. Αὔραν*, *Ἀλησμόν. Σῦρον*, *Δευτ. στοὺς Σκλάβ*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Ἰωάν. Κ. Γαλ.* (ἐλήφθησαν ὅλα') *Χρυσῆν Ἀκτῖνα* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ, ἔστειλα') *Ποιμενικὴν Φλογέρον* (ὁ κλῆρος!) *Ψεύτικην Κουκλίτσαν* (ὁλόθερμα συλλυπητήρια') *Ὁμηρικὴν Ἰθάκην* κλ. κλ.

Κεφαλληνιακὸν Ἀστέρα, *Γέρω-Δῆμον* (ἔλαβε, εὐχαριστῶ.)

Θρακικὸν Ἰδεῶδες, *Ὄνειρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ*, (ἔστειλα.)

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *11 Ἰουνίου* θὰ ἀπαντήσω εἰς τὰ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 175ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Ἰουνίου—Αὐγούστου. Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 18ης Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ, ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλάδων.]

238. Συλλαβόγριφος

Σὲ μιὰ νότα δίπλα
Ἄλλη μιὰ προσθέτω
Κι' ἕνα κτητικό'
Καὶ μ' αὐτὰ ποτάμι
Στὴ στιγμὴ συνθέτω,
Αὔται, ἑλληνικό.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μακεδόνος Προσκόπου

239. Ἀναγραμματισμός

Ἑνὸς Προφήτου τῆς Γραφῆς
Ἀλλάζω τὰ στοιχεῖα
Καὶ σῶμα ὁποιοδήποτε
Σοῦ κάνω μ' εὐκολία.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλλ. Γοήτρου

240. Κρυπτογραφικόν

12345678 = Αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης.
2678 = Συγγενής.
34868 = Λέγεται.
45678 = Οὐράνιον σῶμα.
51378 = Πτηνόν.
6368 = Φυσικὸν φαινόμενον.
7881 = Ὄρος.
82378 = Νῆσος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰνδάλ. τοῦ Ἑλληνισμοῦ

241. Συλλαβικὴ Ἀκροστιχὶς ἐξ ἀντιθέτων

Αἱ ἀρχικαὶ συλλαβαὶ τῶν ἀντιθέτων τῶν κάτωθι λέξεων ἀποτελοῦν πόλιν τῆς Ἑλλάδος:

ἄκαρπος, *ὄρος*, *τρώγω*, *ὁμιλῶ*, *ἀνώνυμος*.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κόρης τοῦ Βουνοῦ

242. Γρῖφος

2Α 2Α 3Α 2Α 2Α Η
2Α Η Η
3Α Η Νάτν Η Λόκοι.
2Α
2Α Η ολ
2Α Η
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλ. Ἑλλάδος

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευμ. Ἀσκ. τῶν φυλ. 49, 50, 51

613. Γαρδένια (γάρ, δέν, ἰα.)—614. Μυσία (μύ, εἴ, α.)—615. Ρωσσία—Πρωσσία. 616. Πάδος-κάδος.

N Σ N
617. Ω Ο Ο Ο
Ρ Ι Λ Δ
Ε Α Ρ Π Ο Α Ο Η
Ν Κ Π Ρ Λ
Ο Ο Ο Ο
Σ Σ Σ Σ

618. Ν
ΜΕΝ
ΤΑΦΟΣ
ΕΒΔΟΜΑΣ
ΕΙΚΟΣΑΚΙΣ

619-621. 1. Ὁ λέων βρυχᾶται. 2. Ἡ Γῆ στρέφεται. 3. Ὁ Ζεὺς βρέχει.—622. ΙΑΝΟΣ (ἀνία, Ναί, ὡς, ὅσιος, σανός.)—623. Ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.—624. Ἡ Διάπλασις εἶνε ἑξοχον περιοδικον. (Ἡ διὰ π, λ, ἀς εἰς — ναί-ἑξοχον περὶ ὀδὴ-Κῶν.)

625. Κορσικὴ (κόρ[η], συκή.)—626. Λαέρτης (λά, ἔρ, τές.)—627. Βίας-Αἴας.—628. Ἄλπεις-Πλεϊάς.—629. Ἄρτα.

630. ΠΥΡ
ΥΙΟΣ
ΡΟΔΟΝ
ΣΟΦΙΑ
ΝΙΚΗ

631. Μ
ΣΗΜ
ΜΗΛΕΑ
ΑΡΜΕΝΙΑ
ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ
ΑΗΡ

632. ΔΟΥΝΑΒΙΣ (Ὀβίδιος, ὕαινα, ναῦς, Ἄβυδος, βοῦς, Ἴαβα, Σαύνιον).—633-637. Διὰ τοῦ ΑΛ: λάρος, πέλας, ἐλαία, Ἑλλάς, ἅλας.)—638. Εἰς πολλὰ ἔνη, Δέσποτα Σεῖς-πολλὰ ἔτη-δὲς-ποτά.)

639. Γαλωτοκοιτός.—640. Συνταγή.—641. Κόραξ-κρᾶ. — 642. Βασίλειος, Βασιλεία, Βασίλεων.

643. ΜΕΛΑΝ
ΕΛΕΝΗ
ΑΝΟΥΣ
ΝΗΣΣΑ

644. ΒΟΥ
Α-ΚΟΥ-Ω
ΒΟΥ-ΚΟΥ-ΡΕ-ΣΤΙ-ΟΝ
Ω-ΣΤΙ-Α
ΟΝ

645. ΓΡΑΝΙΚΟΣ (Ρακίνας, Αἰγαῖον, Νιαγάρας, Ἰκόνιον, καρκίνος, ὄργανον, Σκιάγον)—646. ΘΜ.-ΚΡΤ (Θυμοῦ κράτει. ΩΙ-ΑΥΟ (Γνῶθι σαυτόν.) ΜΑΝ-ΓΝ (Μηδὲν ἄγαν) [ΘΩΜᾶς, ΜΙΔας, ΚΑΝάβης, ΡΥΓχος, ΤΟΝνος.]—647, Πενία πᾶν ἐπινοεῖ.—648. Μιλημένα, τιμημένα, (μῖ-λῖ μ' ἔνα-τί; μῖ μ' ἔνα.)

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879—1893) ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ ἑξῆς: 1ος, 4ος, 5ος, 7ος, 9ος, 10ος, 12ος, 14ος, 16ος, 18ος, 19ος, 20ός, 21ος, 22ος, 24ος.—Ἕκαστος τόμος ***δρ. 3***, ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος ***δραχ. 3,20*** διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ ***δρ. 3,50*** διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς Β' Περιόδου (1894—1917) ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τόμοι, 24 ἐν ὅλῳ.—Ἕκαστος τόμος ἄδετος ***δρ. 10*** καὶ χρυσόδετος ***δρ. 15***. Ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος: Διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, ἄδετος ***δρ. 10,50***, χρυσόδετος ***δρ. 16,50***. Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, ἄδετος ***δρ. 11,50***, χρυσόδετος ***δρ. 16,50***.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

"Οσων αἱ λύσεις, ἀβέκαρι τῶν φυλλάδων ἐλήφθησαν ἀπὸ 7 ἕως 13 Ἰουνίου

Συνοδεύονται μὲ 25 λεπτὰ

ΑΘΗΝΩΝ: Ἄνθος τῆς Μακεδονίας, Παῦλος Γ. Καλλιγᾶς, Ἀνδριωμένο Βέζωνάκι, Κῦμα τοῦ Αἰγαίου.
ΘΕΣΣΝΙΚΗΣ: Νικ. Μ. Μιχαηλίδης.
ΙΘΑΚΗΣ: Ὁμηρικὴ Ἰθάκη.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Κ. Ε. Παντοζῆς.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Μαρία Σ. Μέλιν.
ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Κῦμα τοῦ Λαυρείου.
ΠΑΤΡΩΝ: Ἰωάν. Κ. Γαλανόπουλος.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Κική Γ. Πισσία, Γ. Ἠλ. Κουνιᾶς.
ΣΠΑΡΤΗΣ: Μ. Α. Νικολόπουλος.
ΣΥΡΟΥ: Νικ. Β. Λουρῆς, Πλοίαρχος Νέμος.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Θεὸς τοῦ Οἴνου, Τραυματίας τοῦ Μπιζαντίου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

"Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἀποστειλάντων δεκάλεπτον μόνον μὲ τὴν λύσιν των, ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθη ὁ ὁ ἐν Σύρῳ Νικόλαος Β. Λουρῆς ὁ ὁποῖος ἐνεγράφη διὰ 3 μῆνας ἀπὸ τῆς Ἰουλίου.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Μέχρι 10 τὸ πολὺ λέξεων μὲ ἁπλὰ στοιχεῖα δρ. 3 (ὁ ἐλάχιστος ὅρος.) Πέραν τῶν 10 λέξ. 20 λεπ. ἡ λέξις, μὲ παχέα ἐπ. στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ μὲ κεφαλαῖα λεπ. 40 Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 1.]

[ΙΗ'—202 δις]

ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ»

Συμβούλιον παμψηφεὶ ἀνεκήρυξεν ἐπίτιμον γενικὸν ἀρχηγὸν τὸν κ. Κωνστ. Σπέγγον (πρώην ***Εὐγενὲς Ἰθανικὸν***) γενικὸν ἀρχηγὸν ***Πειρακτήριον***, γενικὸν γραμματέα ***Μουρίζ***.

1918 (*Ἐκ τοῦ Γραφείου*)

[ΙΗ'—203]

Μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ Παναχαϊκοῦ στέλλομεν δοσερὰ φιλιὰ εἰς ***Ἡρωϊδα Ἑλληνοπούλαν***, ***Τρέλλην Ἀτσιγγάνα***, ***Μεγάλην Ἑλλάδα***.

Βαρωνίς, Παγαχαΐ

[ΙΗ'—204]

Μεγάλη Ἑλλάς, τί νέα;!... Διατί δὲν ἔστειλες; Μ. Μ.; — ***Ἀθάν. Ἑλλάς***

[ΙΗ'—205]

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Προκηρύσσεται Διαγωνισμὸς Μ. Μουσικῶν ἄνευ ἀνταποδόσεως. Βραβευθήσονται τρεῖς. ἕκαστος διὰ τριμήνου συνδρομῆς Διαπλάσεως. Δεκτὰ μέχρι τέλους Ἰουλίου. Ἀπευθυντέον Β. Βλαδιανός Ἀγησιλάου 9 Ἀθήνα:.

Διαβολάκι τῆς Γειτονιᾶς

[ΙΗ'—206]

Σύλλογος «ΣΟΥΛΙ», ἱδρυθεὶς ἐν Πάτραις. Διορίζονται: Πρόεδρος: ***Ἥρως τῶν Ὀρέων***, Γραμματεύς: ***Ἀνίκητος Ἑλλὴν***, Ταμίας: ***Φουστανελλᾶς***. Μηνιαῖα 0,30. Ἀπευθυντέον: Κωνστ. Φραγκίδης Σατωβριάνδου 20 Πάτρας. Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι.

[ΙΗ'—207]

Μανόν, ***Ἀνοικτόκαρδε***, ***Ἐπτάλοφε***, ***Ἐρημίτη***, ***Νεαρὲ Ντέτεκτιβ***, ***Δουλοῦδι***, ***τῆς Καρδιᾶς***, τετράδια ἔστειλα' δικά σας ἀκόμη [γιατί;

Ἡρωΐς Ἑλληνοπούλα

[ΙΗ'—208]

Πανελλήνιος Σύλλογος «***Ἐλευθέρα Ἑλλάς***». Διορίζεται γραμματεὺς Τμήματος Συνδρομητῶν ἡ ***Ἕλληνα τῆς Εἰρήνης***. Νέα διεύθυνσις συλλόγου: Κων. Ἀσκητάπουλον, Οἰκία Στρατούλη Κηφισσιά.

[ΙΗ'—209]

Ψηφίσατε ὅλοι τὴν ***Μελαχροινὴν Κρητικοπούλαν***. Ζήτω ἡ ΚΡΗΤΗ! Ζήτωσαν!

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΑΖΟΥΛΑΚΗ— Εὐριπίδου 3.. Ἀθῆναι.—Τηλ. 11-99